

РЕШЕНИЕ

№ 23024

гр. София, 09.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Лилия Благоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1492** по описа за **2026** година докладвано от съдия Ванина Колева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Н. Не А. с ЕГН [ЕГН] против Решение от 28.10.2025г., постановено по н.а.х.д. № 13334 по описа за 2024г. на Софийски районен съд, НО, 101 - ви състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 24-4332-016456 от 16.07.2024г., издадено от Началник група към СДВР, отдел "Пътна полиция" при СДВР, с което му е наложена глоба в размер на 200 лева, на основание чл.179, ал. 2, вр. с чл. 179, л.1, т. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДВП), за нарушение на чл. 25, ал. 1 от същия закон.

В касационната жалба се излагат оплаквания за неправилност на решението, поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения - чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, вр. чл.63в от ЗАНН, аргументирани с доводи, че преценката на доказателствата от СРС е избирателна. Счита се, че въззивният съд не е положил усилия за разкриване на обективната истина, доколкото е изградил фактическите си изводи единствено въз основа на показанията на пострадалия при реализираното ПТП. Сочи се, че съдът не е подложил на задълбочен и всеобхватен анализ всички относими по случая доказателства и е приложил неправилно материалния закон. Твърди, че нарушението не е осъществено, тъй като не е напуснал пътната лента, по която се е движил. Иска от съда да отмени съдебното решение и НП. Пред съда касаторът се представлява от упълномощен адвокат, който поддържа жалбата и претендира присъждане на разноски по списък. Претендира писмени бележки.

Ответникът, началник на сектор към Столична дирекция на вътрешните работи, отдел Пътна полиция“ - СДВР, изразява становище по оспорването в представени писмени бележки. Заявена е претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, направено е възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, тъй като делото не се отличава с фактическа и правна сложност.

Прокурорът представя заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXVI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, е неоснователна.

Административнонаказателната отговорност на Н. Не А. е ангажирана затова, че на 31.05.2024 г., около 18:20 часа, в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], е управлявал лек автомобил марка „Хюндай“, модел „К.“, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на „Аутотехника“ ООД, като на около 50 метра след кръстовището с [улица], при маневра, свързана с отклонение вляво по пътното платно, става причина и участник в ПТП с попътно движещия се от ляво мотоциклет марка „БМВ“, марка „Ф 700 ГС“, с рег. [рег.номер на МПС]. От ПТП е пострадал водачът на мотоциклета И. Е. Г., който е откаран за преглед в УМБАЛСМ „Н.И.Пирогов“, освободен впоследствие с работна диагноза „тежко навяхване на десен глезен“. При пристигане на място от служителите на ОПП - СДВР е извършен оглед и са снети писмени сведения от А. (водачът на МПС), съответно от Г. (водачът на мотоциклета), които са описали причините и обстоятелствата за настъпване на ПТП. Съставен бил констативен протокол за ПТП с пострадали лица № К-307/31.05.2024г. и скица на ПТП.

Във връзка с горното на Н. Не А. бил съставен АУАН бл. № 060453/31.05.2024г. за нарушения на чл. 25, ал. 1 от ЗДвП. Актът бил предявен на А. на 03.01.2025 г., който го подписал без да впише възражения.

Въз основа на АУАН е издадено обжалваното НП № 24-4332-016456/16.07.2024 г., с което на основание чл. 179, ал. 2, вр. ал. 1, т. 5 от ЗДвП му е наложена глоба в размер на 200 лева за нарушение на чл. 25, ал. 1 ЗДвП.

Възивният съд е приел за установена посочената фактическа обстановка въз основа на събраните писмените и гласни доказателства.

С обжалваното решение Софийски районен съд е потвърдил наказателното постановление. За да постанови този резултат е приел от правна страна, че АУАН и НП са издадени от лица, притежаващи материална компетентност и в преклузивните срокове по чл. 34 ЗАНН. Решаващият съд намерил за изяснена фактическата обстановка по делото, доколкото същата се потвърждава със събрания по делото доказателствен материал. Съдът не е възприел възраженията на наказаното лице, че виновното поведение е на другия участник в ПТП, който е предприел маневра изпреварване, тъй като такива сведения не са съобщени нито от жалботодателя на мястото на инцидента, нито са били отразени на скицата на ПТП. Съдът е изтъкнал също така, че обстоятелства, свързани с напускане на пътната лента /в случая лявата/, не са отразени нито в акта, нито в наказателното постановление и същите не са включени в административнонаказателното обвинение по чл.25, ал.1 от ЗДвП. В оспорения съдебен акт са изложени мотиви, че от обективна и субективна страна е осъществен съставът на посочените в НП разпоредби на ЗДвП, поради което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на А., като не са налице предпоставките за

квалифициране на нарушението като маловажно по смисъла на § 1, т. 4 ДР на ЗАНН.

Въззивното решение е валидно, допустимо и правилно.

Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

При правилно установена фактическа обстановка съдът е достигнал до законосъобразни изводи. Не е налице твърдяното от касатора процесуално нарушение, изразяващо се в неизясняване на делото от фактическа страна. Съдът е събрал всички относими към случая доказателства, включително свидетелските показания на актосъставителя и свидетеля – очевидец на нарушението и въз основа на тях е обосновал изводите си. Управлението на автомобила на процесната дата, час и място от касатора се потвърждава с писменото сведение сметното лично от него. Относими към случая факти във връзка с механизма на причиняване на процесното ПТП се установяват от констативния протокол, ведно с приложената скица, съставени от полицейски служител след извършен оглед. Касационният състав намира данните отразени в тях за обективни, независимо от това, че полицейският служител не е присъствал на ПТП. Контролните органи на МВР /автоконтрольори/ са с придобити служебен опит при идентични случаи, който им позволява да направят точна преценка на случилото се, независимо от това, че не са присъствали на местопроизшествието. От значение също така е, че касаторът е подписал съставената скица на ПТП, от която ясно се установява разположението на пътната лента на автомобила и на мотоциклета, както и съприкосновението между тях, настъпило в резултат на неправилно отклонение в ляво от страна на автомобила. С оглед на събраните писмени доказателства, показанията на свидетеля Г. в частта, относно посоката на движение на процесните ППС, пътната лента, в която са се намирали, както и механизма на настъпване на ПТП, се явяват последователни и непротиворечиви, като кореспондират на материалите по делото, поради което правилно са кредитирани от съда. В този смисъл не е налице твърдяното от касатора процесуално нарушение.

Съответни на фактите по делото са и изводите на съда по приложението на материалния закон. Съгласно чл.25, ал.1 ЗДвП, водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например да заобиколи пътно превозно средство, да излезе от реда на паркираните превозни средства или да влезе между тях, да се отклони надясно или наляво по платното за движение, в частност за да премине в друга пътна лента, да завие надясно или наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение. В случая категорично се установява, че при извършване на неразрешена маневра отклонение в ляво по пътното платно, привлеченото към отговорност лице е реализирало ПТП с минаващия покрай него от ляво мотоциклет (попътно движещ се), причинявайки „тежко навяхване на десен глезен“ на мотоциклетиста, както и материални щети. Поради това, въззивният съд е формирал правилен и обоснован извод, че касаторът е осъществил състава на посоченото в НП административно нарушение по чл.25, ал. 1 от ЗДвП. С оглед на така констатираното нарушение законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на А. по чл. 179, ал. 2, вр. чл. 179, ал.1, т. 5 от ЗДвП, като наложеното на нарушителя административно наказание „глоба“ в размер на 200 лева е в законоустановения размер.

Неоснователни са доводите в касационната жалба, че освен показанията на другия участник в ПТП, липсват доказателства, които да потвърждават обстоятелствата, описани в наказателното

постановление. При положение, че по делото не са събрани други, които да внасят съмнение за това, че фактите са осъществени по начина, описан в АУАН/НП, то законосъобразен е и изводът на въззивната инстанция, че административнонаказателното обвинение е доказано по несъмнен и категоричен начин от фактическа страна.

По изложените съображения, настоящата инстанция счита, че решението на районния съд е валидно, допустимо и съответстващо на закона, поради което следва да се остави в сила.

СДВР следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 1 вр. ал. 3 и ал. 5 от ЗАНН вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 67 (шестдесет и седем) евро с равностойност 131,04 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XXVI – ти състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 28.10.2025г., постановено по н.а.х.д. № 13334 по описа за 2024г. на Софийски районен съд, НО, 101 - ви състав.

ОСЪЖДА Н. Не А. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 67 евро (шестдесет и седем) евро .

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: